

idet den først gaar ud over de usolideste og ringeste, dem, som præstere det sletteste Produkt. Saaledes kan det ogsaa gaa med Hensyn til Teaternæringen. Jeg tror ikke, at den forøgede Beskatning vil have den Virkning, som det ærede Medlem mener.

Brandes: Det er kun to Bemærkninger, jeg skal tillade mig overfor den ærede Finansminister. Den ene gælder det Udtryk, jeg brugte, at om kun een retfærdig blev ramt, saa var det for meget. Jeg troede nu ikke, den højtærede Minister vilde opfatte dette saaledes, at jeg overhovedet derved kun havde tænkt paa en Person; jeg har derved tænkt paa, at selv om ikke ethvert Teater altid kan arbejde i den gode Kunsts Tjeneste, mener jeg, at hvis Teatret blot en Gang imellem gør det, hvis det undertiden bringer Forestillinger af Kunstværdi, bør det ikke rammes af en saadan Skat. Man kan ikke saaledes hænge sig i det Ord, jeg brugte, om den ene retfærdige.

Saa bebrejdede den højtærede Minister mig, at jeg ikke havde nævnt det Argument, han havde fremsat, at man ved alle Skattelove rammer Kulturværdier. Oprigtigt talt svarede jeg ikke af den Grund, at jeg ikke synes, det har noget paa sig. Er Brændevin en Kulturværdi? Er Tobak en Kulturværdi? Er det at ramme Kulturen, hvis man beskatter Brændevin og Tobak? Den højtærede Finansminister har Ret i, at naar man gør det, faar Befolkningen mindre Raad til at købe gode Bøger eller arbejde paa sin Uddannelse o. lign., og hvis man bruger dette ret subtile Argument, kan man sagtens sige, at man overhovedet altid beskatter Kulturværdier, men jeg tror ikke, at en Finansminister nogen Sinde før har brugt dette Argument; thi saa er alt i Virkeligheden Kulturværdier. Jeg mener nu ganske sikkert, at hverken Brændevin eller Tobak ere Kulturværdier; hvis den højtærede Minister mener dette, maa jeg da gaa ud fra, at han vil undlade at beskatte Brændevinen højere.

Jeg kunde ikke tænkt mig, at jeg behøvede at svare paa dette, men mig synes det rigtignok, at den højtærede Finansminister maa være meget i Trang for Argumenter, naar han har brugt disse.

Finansministeren (N. Neergaard): Ja, det ærede Medlem kan jo ikke be-

stride, at enhver Skat, der rammer den, der har beskedne Indtægter, og som formidsker den lille Fond, han har til paa den ene eller anden Maade at forøge sine Kundskaber, forøge sit Livs Kultur- og Skønhedsværdier, er, hvis man endelig vil anlægge det Synspunkt, en Kulturskat. Det kan derfor ikke nytte noget, at det ærede Medlem trækker Brændevinen og Tobakken frem. Hvis han tager Beskatningen som Helhed, saa er Argumentet ganske utvivlsomt rigtigt, og for Resten er det ikke mig alene, som har gjort denne Betragtning gældende, det kræver jeg ikke Æren for. Det er en gammel, velkendt og for øvrigt ganske uimodsigelig Betragtning.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Piper: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Under Mødet er fra Folketinget oversendt:

Forslag til Lov om Oprettelse af nye Garnisoner paa Sjælland.

Dette Lovforslag forelægges herved; Eksemplarer ville blive omdelte.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag, Kl. 2¹/₂, og Dagsordenen er da:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Ordning af Plejeforholdene paa Statens Sindssygehospitalet ved Aarhus og Vordingborg samt i Viborg og Middelfart.